Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма принимають ся лишь франкованû.

Рекламаціи неопечатанû вôльнû вôдъ порта. Рукописи не звертають ся

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к
на чверть року . 60 к
мѣсячно . . . . 20 к.
Поединоке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр

Ч. 56. | Нинѣ: Ср. Кондрата Софронія пат. | Завтра: Чет. Катерины Октавіяна | Второкъ 10 (22) марта 1892. | Всхôдъ сонця 5 г. 59 м.; заходъ 6 г. 15 м. Баром. 776 терм. + 5·0° — 5.8°. | Рôкъ II.

Соймъ краєвый.

9. Засѣданє Сойму зъ дня 19 (7) марта 1892.

Зъ петицій, котрыхъ доси наспѣло 1160 вôдчитано важнѣйшû слѣдуючû: Выдѣлъ повѣтовый въ Богородчанахъ о запомогу на будову двохъ мостôвъ на Быстрици пôдъ Солотвиною и на Манявцѣ; 37 громадъ повѣта самбôрского въ справѣ реґуляціѣ Днѣстра; кôлькадесять петицій учителѣвъ шкôлъ народныхъ о полѣпшенє ихъ быту матеріяльного;— гал. товариство городниче и пчôльниче въ справѣ зреформованя и розширеня школы городничои у Львовѣ; — громада мѣста Львова въ справѣ запомоги краєвои на будову школы кадетôвъ або иншого заведеня наукового у Львовѣ; — выборцѣ мѣста Львова и повѣтôвъ: богородчаньского, рогатиньского и брôдского о залишенє концентраціѣ торговлѣ солею въ однôй руцѣ.

Пос. Вікторъ припоручавъ петицію громады Береги долѣшнû о будову школы. — Пос. Струшкевичь интерпелювавъ Выдѣлъ краєвый и комісію буджетову, коли буде залагоджена справа помочи голодуючимъ въ заходныхъ повѣтахъ краю. — Пос. Бадені заявивъ именемъ комісіѣ, що доси нема въ сѣй справѣ нѣякого предложеня. — Пос. Романовичь заявивъ именемъ Выдѣлу краєвого що Выдѣлъ лагодить вже справозданє въ сѣй справѣ и предложить его въ слѣдуючôмъ тыждни Соймови.

Зъ порядку дневного приступлено до першого читаня внесеня пос. Фрухтмана о ухваленє закона громадского для мѣстъ и мѣсточокъ въ Галичинѣ. — Пос. Фрухтманъ пôднѣсъ въ своѣй промовѣ, що проектъ закона громадского для меншихъ мѣстъ и мѣсточокъ не одержавъ Найвысшои санкціѣ. Позаякъ нѣякій изъ пôднесеныхъ закидôвъ не есть засадничій, то треба ухвалити той законъ зъ увзглядненємъ бажань Правительства. Бесѣдникъ жадавъ, щобы проектъ его передати комісіи громадскôй, що й ухвалено.

Пос. Ґольдманъ предложивъ именемъ комісіѣ буджетовои такû внесеня: 1) Соймъ удѣляє Выдѣлови краєвому абсолюторію зъ рахункôвъ фонду краєвого, фондôвъ дотованыхъ изъ скарбу краєвого и фондôвъ самостôйныхъ за 1889 р.; — 2) повысша абсолюторія обнимає такожъ абсолюторію для Рады шкôльнои краєвои зъ выдаткôвъ шкôльного фонду краєвого; — 3) на покрытє недобору 1889 р. въ высотѣ 290.134 зр. вставляє ся ту суму до преліміналря на 1892 р.

П. Верещиньскій заявивъ при сѣй нагодѣ, що спôлки реґуляційнû звернули свои датки конкуренційнû. — Пос. Антоневичь заявивъ, що давнѣйше выступавъ противъ Выдѣлу краєвого и часто порушавъ справу буджетованя Пôзнѣйше мовчавъ, але й то нѣчого не помагало. Выдѣлъ краєвый має свôй окремый способъ буджетованя. Ощадность не истнує въ словари Выдѣлу краєвого. Завсѣгды суть недоборы, хочь выдатки ростуть въ проґресіи ґеометричнôй. Бесѣдникъ критикувавъ вôдтакъ поодинокû вôддѣлы замкненя рахункôвъ. — Пос. Ґольдманъ вôдповѣвъ передбесѣдникови, що всѣ пôднесенû нимъ закиды мѣстять ся вже въ справозданю, лишь въ иншôй формѣ. — Палата ухвалила опôсля внесенє комісіѣ.

Пос. Гноиньскій вносивъ именемъ комісіѣ господарства краєвого: 1) Соймъ приймає до вѣдомости справозданє Выдѣлу краєвого о школѣ господарства лѣсового у Львовѣ; — 2) Соймъ признає п. Г. Стшелецкому бувшому директорови школы господарства лѣсового у Львовѣ повну платню емиритальну въ высотѣ 2.600 зр. рôчно вôдъ 1 жовтня 1891 р. — Ухвалено.

На внесенє комісіѣ администраційнои ухвалено уповажнити Выдѣлъ краєвый, щобы суму 19.000 зр., призначену на будову касарнѣ для жандарменіѣ ужívъ въ части на закупно вôдъ маґістрату львôвского одного реальности за 14.000 зр. и щобы ту реальность упорядкувавъ та обвѣвъ паркановъ.

Петицію громады Николаєва въ повѣтѣ бобрецкôмъ о установленє тамъ постерунку жандарменіѣ ухвалено вôдступити правительству до увзглядненя.

Петицію дякôвъ перемыскои епархіѣ въ справѣ змѣны § 12 закона о конкуренціи церковнôй зъ 1866 р. вôдкинено зъ тыхъ самыхъ причинъ, що и петицію дякôвъ станіславôвскои епархіѣ.

Петицію Нухима Ляйтера о опустъ чиншу зъ аренды мыта на дорозѣ Зборôвъ-Залôзцѣ вôдкинено.

До комісіѣ санітарнои выбрано трохъ новыхъ членôвъ: Тад. Ромера, Володислава Чайковского и Вівієна.

Пос. Сѣчиньскій интерпелювавъ комісаря правительственного въ справѣ накладаня на громады въ окрузѣ бродскôмъ тягарôвъ за чинности, выконуванû инспекторомъ шкôльнымъ.

На тôмъ закôнчено засѣданє а слѣдуюче назначено на понедѣлокъ на 10 год. рано, позаякъ пополудневû засѣданя показали ся непрактичными.

3

ОСТАПЪ БОНДАРЧУКЪ

Повѣсть Іос. Игн. Крашевского.

(Дальше.)

— Що се? пустка! — повторивъ ґрафъ.

— Якъ звычайно по вôйнѣ — шепнувъ кланяючись управитель

— Але, се хиба у насъ лише; я нѣгде щось подôбного не бачивъ.

— Вздовжь дороги, ясне вельможный ґрафе, всюды такъ.

— Такъ все...

— Все знѣвеченє — сказавъ Мрозовскій.

— А село?

— Якъ все.

— А люде?

— Нема и половины ихъ.

— А поля?

— Не засѣянû.

— То руина, страшна руина!

— Руина, ясне вельможный пане!

— Нещастє!

— Нещастє! — повторивъ Мрозовскій и зôтхнувъ.

— Щожь вы робили?

— А щожь мавъ я робити противъ войска.

— Та якъ же? Просити, старати ся, у ґенералôвъ, у старшины, а то й жалуватись.

— Оденъ нѣмецкій ґенералъ упившись ся казавъ мене повѣсити въ великôй сали, та ледви мене офіцеры зъ милосердя вôдтяли. И говорити не дали. Жѣнку и дѣти мусѣвъ я скрыти въ мѣстѣ, а самъ не зважаючи на своє житє пильнувавъ добра я. в. пана.

— И щожь вы допильнували?

— А щожь? тажь я. в. ґрафъ видить.

— Пустки?

— Я казавъ вôкна позабивати.

— А господарство?

— Нема и кимъ орати и чимъ орати и що сѣяти.

— Не сѣяно?

— Не сѣяно, я. в. пане, але Лейба обѣцює.

— И щожь мы тутъ пôчнемо, — обôзвалась ґрафиня — палата въ руинахъ, пустки, не маємо и людей; мешкати тутъ годѣ. Ґрафъ потеръ собѣ чоло, Мрозовскій стоявъ мовчки.

— Дежь вы мешкаєте? — спытавъ.

— Въ офіцинѣ въ двохъ комнаткахъ.

— Ѣхати до офіцины!

Повозы рушились въ передъ ґанку и потоčись до офіцинъ. Тутъ высѣвъ ґрафъ и ґрафиня и мала ихъ донечка Міся и няньки и слуги и цѣлый дворъ. Але гамору не було, на всѣхъ се знищенє зробило велике враженє тôльки шептали тихо, зглядались, а декотрû побѣгли до палаты.

Панъ ґрафъ зъ жѣнкою пôшовъ такожъ.

Суворо, сумно перейшовъ вôнъ мовчки комнаты, закусивши уста. Жѣнка опиралась на его руцѣ и плакала; ставала що хвилѣ и ломала руки на видъ тыхъ улюбленыхъ повищеныхъ знарядôвъ и своихъ комнатъ, спогаленыхъ голотою. Люде, що ишли тихо за панствомъ, мовь наляканû, показували собѣ мовчки то стрѣлы, то останки ватеръ, то подертû куснѣ якихсь шматъ. Позаду ступавъ такожь мовчки Мрозовскій.

Перейшовши цѣлу палату, ґрафъ выйшовъ на ґанокъ, що выходивъ на городъ. Мрозовскій почервонѣвъ чогось, але нѣхто не спостерѣгъ того.

По зломаныхъ схôдцяхъ выйшли на зеленѣючу мураву, потôмъ въ право грабовою улицею. Управитель и слуги ишли за ними мовчки; Мрозовскій вôдкашлювавъ неспокôйно и крутивъ ся, якъ въ окропѣ.

Темною уличкою зближали ся до камѣнои лавки пôдъ старымъ дубомъ, що стояла надъ саджавкою Ґрафъ глянувъ на управителя.

— Люде зъ рыскалями — сказавъ сухо. Той потеръ собѣ чоло рукою.

— Я.... в... пане — ледви вымовивъ — нема по що.

Справа полѣпшеня долѣ народ. учителѣвъ.

Комісія шкôльна залагоджуючи внесеня пословъ Цоля, Мадейского и Асника ухвалила слѣдуючі засады:

Въ новôмъ проектѣ буде опущеный третій уступъ арт. 13 зак. зъ 1889 р. о правныхъ вôдносинахъ учителѣвъ, що пятилѣтнї додатки можуть признавати ся лишь до 30 лѣтъ службы, и пятый уступъ того артикулу, що при перенесеню на посаду зъ высшою платнею мають вôдпибати ся пятилѣтнї додатки. Платня учителѣвъ буде такъ дѣлити ся:

А. Въ школахъ народныхъ звычайныхъ:

І. Кляса позôстае безъ змѣны.

ІІ. Кляса: въ Бялôй, Дрогобичи, Ярославѣ, Коломыи, Новôмъ Санчи, Перемышли, Ряшевѣ, Самборѣ, Станіславовѣ, Тарновѣ и Тернополи — 700 зр.

ІІІ. Кляса: въ Бохни, Бродахъ, Бережанахъ, Городку п. Льв., Яслѣ, Яворовѣ, Короснѣ, Пôдгôрю, Сяноку, Снятинѣ, Сокали, Стрыю, Теребовли, Вадовицяхъ, Вѣличцѣ, Золочевѣ и Жовквѣ — 600 зр.

IV. Кляса: у всѣхъ иншихъ мѣстахъ и мѣсточкахъ по половинѣ — 500 зр., по половинѣ — 450 зр.

V. Кляса: Въ громадахъ сѣльскихъ 15 проц. посадъ въ кождôмъ повѣтѣ по — 400 зр.; 20 проц посадъ по — 350 зр.; 65 проц. посадъ по 300 зр.

Б. Въ школахъ выдѣловыхъ:

І. Кляса позôстае безъ змѣны.

ІІ. Кляса: въ наведеныхъ пôдъ ІІ. мѣстахъ по — 800 зр.

ІІІ. Кляса въ наведеныхъ пôдъ ІІІ. мѣстахъ по — 700 зр.

IV. Кляса: у всѣхъ иншихъ по 600 зр.

Платня молодшого учителя въ першихъ 3 клясахъ шкôлъ выдѣловыхъ выносить 60 проц. платнѣ старшого учителя при тыхъ школахъ. Платня молодшого учителя въ двохъ слѣдуючихъ клясахъ шкôлъ народ звыч. буде выносити 300 зр. рôчно.

За пôдставу обчисленя платнѣ молодшого учителя въ школахъ народныхъ І ои клясы платнѣ принято платню старшого учителя въ сумѣ 800 зр. Вынагородженє тымчасового учителя буде означувати краєва Рада шкôльна, але не менше якъ 250 зр.

Опôсля ухвалено змѣну въ арт. 12 уступѣ 2: Въ громадахъ сѣльскихъ въ промѣрѣ 3 кільометрôвъ вôдъ Львова (Кракова) будуть учителѣ побирати додатокъ 100 зр., невчисляючій ся до емеритуры. Въ громадахъ, сусѣдуючихъ зъ мѣстами ІІ клясы платнѣ або зъ мѣсцями купелевыми, додатокъ 50 зр. Всѣ иншї додатки, обтяжаючі фондъ краєвый, зносять ся.

Въ арт. 12 уступѣ 1. змѣнено такъ, що наколибъ учитель въ своихъ правахъ въ наслѣдокъ змѣны въ вôдносинахъ правныхъ мавъ потерпѣти якусь шкоду, то задержує дотогочаснї поборы яко додатокъ особистый, доки не буде перенесеный на высшу посаду.

Въ арт. 16, де бесѣда про безплатне помешкане, выпущено уступъ въ скобкахъ а ухвалено додатокъ, що всѣ иншї учителѣ въ мѣстахъ и мѣсточкахъ будуть побирати 10 пр. ихъ платнѣ яко додатокъ на помешкане.

Опôсля ухвалила комісія резолюцію, взываючу правительство взглядно краєву Раду шкôльну, щобы у всѣхъ школахъ о 2 до 5 учительскихъ посадахъ етатовыхъ була установлена одна посада молодшого учителя, а о бôльше якъ 5 посадахъ двѣ посады молодшихъ учителѣвъ.

Комісія ухвалила дальше пропустити уступъ 1 въ арт. 8. що до означеня, котрый зъ „новоименованыхъ“ учителѣвъ мае бути управителемъ школы, а за то додати въ арт. 4 яко уступъ 3, що коли розходить ся о обсадженє посады управителя кôлькоклясовои школы, то окружна Рада шкôльна помѣщає на листѣ компетентôвъ лишь тыхъ, котрыхъ уважає за спеціяльно уздôбненыхъ до управы.

Рôвночасно постановила комісія знести зовсѣмъ школы філіяльнї, а въ наслѣдокъ того усунути зовсѣмъ постановы арт 6 и 7 закона краевого зъ 1873 р. о закладаню и удержуваню публичныхъ шкôлъ народныхъ.

Проектованый законъ мае войти въ житє зъ днемъ 1 липня 1892 р.

Комісія ухвалила на конець порозумѣти ся зъ комісією буджетовою и ґрупами пословъ що до фінансовои стороны проекту и шансъ его принятя. Пôсля того проекту пôдвысшенє платнѣ учительскои потягне за собою рôчный выдатокъ бôльше о 200.000 зр.

Рухъ выборчій на Буковинѣ.

На завôзване выдѣлу політ. товариства „Руска Рада“, зôбрало ся дня 2 (14) марта въ комнатахъ „Руского Народного Дому“ поверхъ 200 Русинôвъ изъ всѣхъ сторôнъ Буковины, щобъ застановитись надъ теперѣшною для бук. Русинôвъ такъ важною хвилею и порадити ся надъ приближаючими ся выборами до бук. сойму. На зборѣ явило ся крôмѣ двохъ пословъ и другихъ людей зъ интеліґенціи якъ урядникôвъ, професорôвъ та учителѣвъ, ще й богато самыхъ найвиднѣйшихъ селянъ и мѣщанъ.

Зборы отворивъ голова „Рускои Рады“ др. Ст. Смаль-Стоцкій и привитавши щирымъ словомъ всѣхъ присутныхъ, приступивъ до першои точки дневного порядку, подаючи обширне справозданє зъ дѣяльности высланыхъ до Вѣдня вôдпоручникôвъ „Рускои Рады“. По закôнченю сего справозданя, поставивъ презесъ суду краєв. п. С. Винницкій внесенє, щобы вôдпоручникамъ „Рускои Рады“ пп. Єр. Пігулякови, дрови Смалю-Стоцкому и дрови Воляновп высказати признанє и подяку за ихъ щирый трудъ, на що зôбръ зъ одушевленемъ згодивъ ся.

По тôмъ слѣдувала друга точка дневного порядку: Справозданє выдѣлу „Рускои Рады“ о теперѣшнôмъ політичнôмъ положеню на Буковинѣ. Се справозданє принявъ зôбръ до вѣдомости и одобривъ. При кôнци свого справозданя поставивъ посолъ Пігулякъ именемъ выдѣлу „Рускои Рады“ внесенє, щобы при надходячихъ выборахъ до сойму поставити въ чисто и переважно рускихъ сѣльскихъ округахъ, а именно: въ Кôцманьскôмъ, Заставнецкôмъ, Вижницкôмъ, Станôвскôмъ, Садаґурскôмъ и Черновецкôмъ выборчôмъ окрузѣ рускихъ кандидатôвъ. Се внесенє приймивъ зôбръ зъ одушевленемъ и грôмкими оплесками.

О. Манастирскій зъ Паньскои Долины заявивъ, що вôнъ яко Русинъ народовець буде поступати солідарно зъ народовцями и готовъ приняти кандидатуру, коли буде ся его пôдпирати. — На внесенє сов. Ясеницкого рѣшено передати веденє цѣлои акціѣ выборчои выдѣлови „Рускои Рады“.

Дальше рѣшено на внесенє секр. Кобиляньско, заложити у всѣхъ 6 выборчихъ округахъ повѣтовї комітеты, котрі мали бы приготовити акцію выборчу въ поодинокихъ округахъ въ порозумѣню зъ выдѣломъ „Рускои Рады“. До заложеня сихъ повѣтовыхъ комітетôвъ, выбрано зъ присутныхъ на каждый округъ 5 до 10 мужѣвъ довѣрія, котрі перебрали на себе обовязокъ скликати въ своихъ повѣтахъ ширшій кругъ Русинôвъ въ цѣли заложеня повѣтовыхъ комітетôвъ и веденя акціѣ выборчои.

Вôдтакъ поставивъ редакторъ „Буковины“ п. Даткевичъ слѣдуючі внесеня: Зôбръ мужѣвъ довѣрія, яко заступникôвъ всѣхъ верствъ и станôвъ рускихъ выборцѣвъ на Буковинѣ и вôдпоручникôвъ всѣхъ бук. рускихъ выборчихъ округôвъ, рѣшає:

І. Всѣ буковиньскі Русины безъ рôзницѣ стану и вѣроисповѣданя, становлять одèнъ солідарный таборъ у всѣхъ національныхъ и політичныхъ справахъ.— ІІ. Сей рускій таборъ репрезентує політичне товариство „Руска Рада“ въ Черновцяхъ. — ІІІ. Рускі послы, котрі будуть выбранї до буковиньского сойму, обовязані завязати окремый и незалежный рускій клюбъ, котрый заступае въ соймѣ бук. Русь и разомъ зъ выдѣломъ „Рускои Рады“ стоить на чолѣ буковиньскои Руси.

Всѣ три внесеня принявъ зôбръ одноголосно и зъ великимъ одушевленемъ. Потôмъ забирали слово, поодинокі участники збору головно же селяне, щобъ высказати свои бажаня и жалѣ:

Т. Адамко, начальникъ громады Вашкôвцѣ н/Ч. просивъ, щобы рускі послы упоминали ся въ соймѣ о знесенє примусу нотаріяльного, особливо при дробнѣйшыхъ справахъ правныхъ, и о отворенє суду повѣтового въ Вашкôвцяхъ н/Ч. Секр. Кобилянскій поручавъ, щобы поодинокі громады предкладали рускимъ посламъ свои бажаня и скарги. Ч. госп. Мелничукъ зъ Вашковець н/С. домагавъ ся доконче въ имени Русинôвъ серетского повѣту поставленя руского кандидата на серетскій выборчій округъ. Справу сю полишено Русинамъ серетского повѣту до рѣшеня.

Ч. селяне Арѣйчукъ и Дячанъ зъ Шипинецъ высказували въ имени селянъ кôцманьского округа свое повне довѣріе дотеперѣшному послови п. Пігуляковн и просили, щобы вôнъ знову бувъ поставленый

— Що? Якъ се? Зъ вôдки знаете, до чого и ихъ потребую.

— Не до чого, пане, а тôльки, щобъ куферъ добути, — а его нема.

— Якъ то нема? — кликнувъ ґрафъ. — Зъ вôдки знаешь, що бувъ?

— Якъ ту прийшли Нѣмцѣ, — говоривъ Мрозовскій змѣшаный — то заразъ шукали грошей, били въ стѣны, выдирали помосты; а коли не найшли, то пôшли копати до городу и тутъ — найшли.

— Найшли!—повторило кôлька голосôвъ.

— Найшли, подѣлили ся и забрали.

Ґрафъ зъ дивно холодною кровью завернувъ, шепнувъ щось тихо заплаканôй жѣнцѣ и пôйшовъ назадъ. Мрозовскій червоный и неспокôйный пôшовъ за ними.

Слуги побѣгли переконатись на мѣсци, чи куферъ добули, и дѣйстно переконались, що куферъ очевидно вôдкопано, бо не засыпана яма коло лавки вже трохи заросла, чорнѣла ще.

— Богато стратили мы — сказавъ ґрафъ до жѣнки — але не все. Не плачь, моя Анно, иншї стратили бôльше, а мы ще маємо бодай чимъ затерти се знищенє. У вôйнѣ — отъ якъ у вôйнѣ. Мрозовскій я пôдозрѣваю. Але се мусить вôдкрытись. Тымчасомъ до официнъ, а завтра займемо ся уладженемъ и направою. Выстане намъ се, що въ Варшавѣ позичили, а якъ буде треба, то тôльки не журися, моя Анно: люде такі, якъ мы, повиннї бути высшї понадъ такі марницѣ. На лихо здала ся розпука.

Бувъ бы говоривъ дальше, але въ тôй хвили обдерта дитина выскочила зъ гущавины и почала утѣкати.

Зô сльозами глянула ґрафиня на дитину. Була то селяньска дитина, марна, жовта, блѣда, може шести- або семилѣтна, а такъ обдерта, що половина тѣла свѣтила крôзь посчѣплюванї лахи. Сѣрачина еѣ, зшита зъ найрôжнѣйшихъ куснѣвъ, закрывала ледви груди и бедра. Ноги босї, руки нагї, голова не покрыта; а на блѣдôмъ лици мимо переляку, терпѣня, слѣдôвъ недуги и великого знидѣня бувъ якійсь милый и лагôдный выразъ. Сиві очи плывали въ сльозахъ, а на стисненыхъ гарныхъ, хочь синихъ, вузкихъ устахъ, на запалыхъ щокахъ, явивъ ся поневолѣ усмѣхъ. той усмѣхъ убогихъ, що не смѣють просити о милосердє, а усмѣхомъ покрывають терпѣня.

Помимо обдертя и страшнои нужды, блѣдости, марности, хлопець бувъ ще гарный гарный тою сумною краєю зôсхлыхъ цвѣтôвъ, що розцвитуть ся на галузцѣ ростины, зварено осѣнью.

(Дальше буде.)

тамъ кандидатомъ, бо люде его дуже поважають и люблять. Ч. господарь Словскій зъ Кôцманя домагавъ ся, щобы рускй послы всѣма силами старали ся о отворене рускои ґимназіѣ. Ч. господаръ Мандрикъ зъ Шипинецъ жадавъ, щобы такъ само якъ пос. Пігулякъ и всѣ другй рускй послы складали щорôчнй справозданя зъ своея дѣяльности. Ч. господарь П. Ґеличъ зъ Топоровецъ жалувавъ ся на дотеперѣшныхъ послôвъ зъ садаґурского повѣту, котрй цѣлкомъ не дбали о рускій нарôдъ, и высказувавъ свое задоволене зъ того, що теперь поставить ся и на садаґурскій повѣтъ руского кандидата. О. Семанюкъ зъ Вижницѣ жадавъ, щобъ „Руска Рада" склькала ще сего року руске всенародне вѣче зъ цѣлои Буковины, абы сконсолідувати силы буковиньскои Руси.

По сѣмъ закôнчивъ председатель вбôръ о 8 год. вечеромъ, звертаючи увагу зôбраныхъ на важнôсть и далекосяглôсть запавшихъ на нѣмъ рѣшень и завзываючи до солідарности всѣхъ Русинôвъ, бо солідарностію можемо ся добити нашои спôльнои меты.

Рускими кандидатами на послôвъ до буковиньского сойму поставленй: 1) на черновецкій повѣтъ дръ Василь Волянъ, 2) на кôцманьскій Пигулякъ, 3) на заставнинкій Тиминьскій, 4) на садагурскій проф. дръ Смаль-Стоцкій, 5) на становецкій о. Ал. Манастирскій, 6) на выжницкій совѣтникъ Ясеницкій и 7) на серетскій судья А. Маликъ.

Переглядъ политичный.

Зъ Вѣдня доносять, що всѣ вѣсти, якй тамъ надходять зъ Берлина, потверджають, що правительство берлиньске, подôбно якъ и правительство австрійске не знають нѣчого о якихсь рухахъ россійскои арміѣ до границѣ нѣмецкои и австрійскои. Коли бувъ якій рухъ, то походивъ вôнъ зъ того, що то були змѣны ґарнізонôвъ, выкликанй трудностями довозу поживы. Теперѣшне положене Россіѣ не допускае еѣ до нѣякихъ зачѣпныхъ крокôвъ. Зъ другои же стороны мусить и она бути переконана, що анѣ Нѣмеччина анѣ Австрія не мають нѣякихъ зачѣпныхъ намѣрень. Въ Австріи стоить теперь на порядку дневнôмъ справа управильненя валюты, а Нѣмеччина мае богато своихъ клопотôвъ.

Канцлеръ Капріві не подавъ ся до дімісіѣ. Цѣсарь' котрый знову не здужае, покликавъ его телеґрафічно до Губертсштока.

Новинки.

Львôвъ дня 7 (19) марта.

— **Громадѣ Мазярня** въ повѣтѣ нисьскôмъ удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 100 зр. запомоги на докôнчене будовы школьного будынку.

— **Розпоряджене въ справѣ еміґраціѣ.** Въ послѣдныхъ лѣтахъ почало правительсво Сполученыхъ державъ америкаиьскихъ завертати богато еміґрантôвъ, не маючихъ средствъ до житя, зъ Нового Йорку до Амстердаму або Ротердаму. А лучае ся се дуже часто зъ жидами, еміґруючими зъ Австро-Угорщины и иншими бѣдными людьми. Въ Ротердамѣ або Амстердамѣ стають ся вôдтакъ тй еміґранты тягаремъ тамошныхъ консулятôвъ австрійскихъ, вôдъ котрыхъ домагають ся грошей на поворотъ до краю. А причина лежить въ тôмъ, що правительство американьске взагалѣ не хоче допускати бѣдныхъ, щобы высѣдали и осѣдали въ Америцѣ, а цѣла аґітація еміґраціѣ походить лишь вôдъ аґентôвъ корабельныхъ товариствъ, котрымъ очевидно ходить лише о заробокъ за перевѣзъ черезъ море, а больше они о нѣчо не турбують ся. Тому то Австрійске правительство звернуло увагу властей краевыхъ, абы они добре наглядали за аґітацією тыхъ товариствъ корабельныхъ та не допустили приводити людей лишь до безхосенныхъ выдаткôвъ и стратъ на подорожи черезъ море.

— **Потверджене выбору.** Є. Вел. Цѣсарь затвердивъ выбôръ п. Тадея Старжиньского, властителя дôбръ Деревнѣ, на презеса а о. Константина Грушкевича, гр. кат. пароха зъ Куликова на заступника презеса повѣтовои Рады въ Жовквѣ.

— **Справоздане посольске** дра Ольпиньского вôдбуло ся дня 1 с. м. въ Теребовли. Выборцѣ, котрй явили ся на то справоздане численно, пôдносили всѣлякй справы якъ: выницуване лѣсôвъ, знесене рогачокъ, змѣну закона дорогового и т. д. та просили посла, щобы вôнъ и дальше заступавъ ихъ интересы такъ якъ доси, та высказали ему повне свое признане.

— **М. В. Лисенка**, славного и много заслуженого нашого композитора зъ Украины именували надзвычайнй загальнй зборы „Львôвского Бояна" дня 18 марта своимъ почестнымъ членомъ и рѣшили святкувати день его уродинъ 22 марта 1892 р. концертомъ.

— **Вечерокъ въ честь памяти Т. Шевченка въ Теребовли**, котрый вôдбувъ ся дня 15 марта заходомъ читальнѣ теребовельскои, мимо непогоды стягнувъ богато мѣсцевои и дооколичнои публики, интеліґенціѣ и селянъ и выпавъ такъ пôдъ взглядомъ выконаня програмы якъ и для касы взагалѣ добре. Прибувшй чотири члены „Львôвского Бояна" выконали кôлька квартетôвъ и сольовыхъ партій дуже гарно, за що публика нагороджувала ихъ неумовкаючими оплесками. Хоры мѣщаньскй выпали такожь добре а п-на Воляньска зô Станіслава одушевляла публику своими декламаціями; такъ само загально подобалась гра на фортепянѣ молоденькои панночки Електоровичѣвнои.

— **Сумнй выгляды пôдъ весну.** Зъ Мостиского доносять, що тамъ въ деякихъ селахъ якъ Боленовичѣ, Тамановичѣ и Золотковичѣ дуже бѣдують сю зиму а о веснѣ та передновикку не знати вже, що й казати. Въ червни мин. року збивъ градъ все до крихты. Нарôдъ хотѣвъ ратувати ся, купувавъ ячмѣнь, гречку (розумѣесь на боргъ) та сѣявъ, але прийшли слоты, попôдмакало все, та радъ той, хто вôдобравъ насѣне. Бульба зогнила, та не выстарчила й на лѣто. Наша перша зогнила, другу змулило — отъ и цѣла роскôшь! Прийшли жнива, заробокъ, та ледво бувъ хто такій щасливый, що змôгъ весняный довгъ вôддати. Отже цѣлу зиму жиють нашй люде промысломъ — а знаете якимъ? Беруть у жидôвъ кукурузу, розумѣесь на пожедъ, и обѣцюють за корецъ, котрый теперь за готôвку у насъ коштуе 8 зр., до Успенія Пресв. Богородицѣ 12 зр.! А чи буде чимъ вôддати? хиба Богъ се знае!

— **Нещасте насередъ воды.** Дня 15 с. м. въ селѣ Крушельници коло Сколього лучила ся така нещаслива пригода. Серединою того села переплывае широка и сильна горска рѣка Стрый, на котрôй мимо значнои еѣ ширины (выносячои тутъ надъ 50 сяжнѣвъ) и глубины нѣкому не въ головѣ поставити хочь якій такій мôстъ, або зробити якій небудь перевôзъ черезъ воду. Длятого забирае тутъ вода рôкъ-рôчно свои жертвы, тымъ больше, що переходить туды головный и единый шляхъ до всѣхъ селъ лежачихъ на дорѣчу Стрыя. Минувшого вторка вечеромъ переѣздило бродомъ пять крушельницкихъ селянъ, везучихъ муку зъ млына, положеного на противнôмъ березѣ, на свой бôкъ; несподѣвано надôйшла больша вода рушила велику масу высше стоячои криги и почала еѣ швидко нести въ долину на переправляючихъ ся черезъ воду. Переѣзджаючй, будучи значно низше вôдъ мѣсця, зъ котрого крига рушила ся, не могли еѣ добре видѣти тожь мимо того, що були ще при самôмъ березѣ и чули страшенный крикъ людей, щобы вертали ся, не послухали и поѣхали дальше водою; вѣдай надѣяли ся, що крига ще не ихъ захопить, а може и для того, щобы не лишати ся на чужôмъ березѣ, зъ вôдки нема способу неразъ и черезъ кôлька днѣвъ достати ся домôвъ. Вже переѣхали були большу половину рѣки и були недалеко свого берега, коли прибуваюча вода ударила куснемъ круги о вôзъ, перевернула его и почала чваломъ нести въ долину. Якимсь дивомъ удало ся тремъ селянамъ выскочити зъ воза на велику переплываючу вôдкосу ледову а зъ тои на приверненй вôдкосы и такъ уратували ся. Двохъ лишило ся въ водѣ. Оденъ зъ нихъ мавъ ще на стôлько смѣлости, що перетявъ упряжь коньску и пустивъ конѣ, але его самого вхопила вода и середъ куснѣвъ криги несла быстро въ долину. Зъ великою бѣдою та зъ пожертвованемъ власного житя выратувавъ его оденъ зъ людей и вытягнувъ на берегъ, зъ вôдки на пôвъ замороженого и покалѣченого кригою занесено до села. Пятый, Василь Галѣвъ, утонувъ и доси ще не вôднайдено его тѣла.

— **Величезный дикъ** напавъ въ Пядикôвцяхъ на поли селянина Ивана Косова дня 15 с. м. Коли Косôвъ ишовъ полемъ, кинувъ ся дикъ на него, хочь вôнъ его не зачѣпавъ, перевернувъ на землю и такъ покалѣчивъ клами, що ледви чи нещасливый вже подужае.

— **За убійство любки.** Юлій Енґельманъ, родомъ зô Львова, торговельный помôчникъ, молодець не сповна 17 лѣтъ, убивъ свою любку въ лѣску коло Вѣдня, Анну Стедіну выстрѣломъ зъ револьвера въ голову. До сего убійства намовила она его сама, и обое рѣшились разомъ умерти. Енґельманъ убивши Анну, стрѣливъ разъ и до себе, але хибивъ, а стрѣляти другій разъ не мавъ вже вôдваги. Вѣденьскій судъ, по переведенôй розправѣ, въ котрôй Енґельманъ самъ признавъ ся до всего, засудивъ его за убійство на 4 лѣта вязницѣ.

— **Сила выстрѣлу.** У Вѣдни лучилась оногды така пригода. Въ арсеналѣ тамошнôмъ застрѣливъ ся канонiръ Шайнеръ. Вôнъ бувъ зъ фаху переплетникъ и для того вôдкомандовано его до окремои службы при міністерствѣ, де ему було далеко лекше, якъ при компаніи. Въ пятницю позволено ему позôстати въ мѣстѣ, де мавъ своякôвъ, ажь до пôвночи. По пôвночи вернувъ вôнъ до касарнѣ, взявъ свôй набитый карабінъ, положивъ ся на постѣль, приложивъ цѣвку до серця а язычокъ заложивъ за штабу вôдъ зелѣзного лôжка и наразъ потягнувъ. Карабінъ выстрѣливъ и куля прошила груди нещасливого на скрôзь, але вылетѣвши другимъ бокомъ поцѣлила на сусѣднôй постели другого канонiра въ голову, пробила еѣ на скрôзь и убила на мѣсци а вôдтакъ вылетѣвши впала ще на третого, котрому розбила руку, вôдбила ся вôдтакъ въ муръ, шарнула фірера не зробивши ему нѣчого и застрягла наконець въ стѣнѣ. Шайнеръ лишивъ два письма, въ котрыхъ каже, що неохота до службы войсковои спонукала его до того кроку. Що се самоубійство сталось причиною смерти ще одного чоловѣка и тяжкого калѣцтва другого пояснясь тымъ, що въ нашôмъ войску есть той звычай, що вояки, котрй выслужили якъ разъ половину трилѣтнои службы у войску, кладуть ся тои ночи, на котру та половина припадае на вôдворотъ спати т. е. лягають головами въ ноги а ногами на подушку. Якъ разъ тои ночи припадала половина того часу и найблившй сусѣды Шайнера лежали на вôдворотъ и тому ихъ постигла така страшна пригода.

Штука, наука и література.

— **Въ руско-народнôмъ театрѣ** була дана въ суботу комічна оперета Кропивницкого „Попились." Оперета ся звѣстна загально, тожь скажемо лишь кôлька слôвъ о еѣ вôдограню. Передовсѣмъ треба зазначити гру п. Костя Пôдвысоцкого, котрый перебувши три роки въ трупѣ Старицкого въ Россіи, выступивъ гостинно на сѣмъ представленю. Треба признати, що п. Пôдвысоцкій зробивъ дуже великій поступъ; гра его въ роли мелника Куксы, повна житя и природности не лишала нѣчого до бажаня. Дуже милесенькою его дочкою въ роли Оришки була панѣ Клішевска а панъ Стечиньскій въ роли ковали Дранки гравъ якъ звычайно дуже добре. Спѣвъ панны Кравчукôвнои знайшовъ загальне признане; выробить ся въ неи колись добра сила для нашои сцены.

Вчера вôдограно комедію Карпенка-Карого „100.000" Не есть то властиво нѣ комедія нѣ фарса, а хиба якійсь комічный образокъ сплетеный зъ кôлькохъ типовыхъ фіґуръ взятыхъ зъ сучасного житя украиньского люду. Калитка (п. Гембицкій) репрезентуе селянъ-богачѣвъ, що то на всякій спосôбъ наживають грошей и скуповують землю; Бонавентура, копачь (п. Керницкій) вôдставного поручника россійского, що розкопуе могилы и шукае скарбôвъ а Невѣдомый, жидъ (Ольшаньскій) типъ жидôвъ, що пôдроблюють грошѣ. За намовою сего жида купуе Калитка у него въ спôлцѣ зъ своимъ кумомъ Савкою (п. Стечиньскій) 100.000 фальшивыхъ рублѣвъ а хитрый обманець пôдсувае имъ ще й замѣсть тыхъ фальшивыхъ банкнотôвъ лишь самъ бѣлый папѣръ. Цѣлу штуку пôддержала ще лишь добра гра артистôвъ, особливо п. Керницкого, котрый гравъ знаменито, а вôдтакъ пп.: Гембицкого, Стечиньского и панѣ Осиповичевои. Пану Гембицкому можна бы хиба то лишь закинути, що трохи занадто бувъ крикливый, впрочôмъ гравъ дуже добре. Дуже добре вôддала такожь панѣ Осиповичева свою ролю Параски, жѣнки Калитки.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Прага 21 марта. Въ четверъ вôдбуде ся засѣдане комісіѣ угодовои, на котрôмъ явить ся и намѣстникъ.

Петербургъ 21 марта. Король румуньскій жертвувавъ для голодуючихъ 10.000 франкôвъ.

Бѣлградъ 21 марта. Въ скупштинѣ поставивъ пос. Місичь дуже остру интерпеляцію, въ котрôй жадае вôдъ президента міністрôвъ Пашича поясненя справы закиданои ему Болгарами зрады державы.

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

Зъ друкарнѣ Ѱ. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера